

לצדיק. כל תפלה עולה לדרגה ידועה. אלא ודאי יהו"ה הוא בכל ספירה וספירה.

והתפלה היא שכינה. בזמן שצריכים לרחם על העולם, עולה בימין. ובזמן שצריך לעשות דין בעולם, עולה לשמאל. והפל אל יהו"ה שהוא בכל מקום. ומשום זאת, זאת תורת העלה. ה' עלה לה'. וזו התפלה, שהיא השכינה קרבן לה'. וכשעולה אליו, צריך להכליל עמה כל הספירות, שאין קדשה פחות מעשרה, שהיא קדשתו, ברכתו ויחודו.

ומשום כך, כשרוצה אדם להעלות תפלה למעלה, צריך להעלותה בכל התנועות, ואם הנחש רוצה לקטרג לתפלה, צריך לעשות אותה מקלע. וסוד הדבר - זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עליונים שמעו, תחתונים התפנסו. אלו ראשי הישיבה שלמעלה ולמטה. אליהו, בשבועה עליך, טל רשות מן הקדוש ברוך הוא ורד לכאן, שהרי קרב גדול מזמן לך. חנוף מטטרו"ן רד לכאן אתה וכל ראשי הישיבה שתחת ידך, שלא לכבדי עשיתי, אלא לכבוד השכינה.

פתח כמו מקדם ואמר, הזרקא ודאי בה צריך להעלות התפלה לאותו המקום הידוע, שהרי אבן המקלע שנוקדה למקום ידוע, כך צריך להעלות המחשבה בתפלה בפתח הזה, היא אבן מכללת ומעטרת שנאמר בה כל הזוקף זוקף בשם, צריך להעלותה למקום שנטלה. ובאותה שעה שמעלה אותה אל בעלה, אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק.

אף על גב שנאמר בו (בראשית א) משם רעה אבן ישראל,

ודאי יהו"ה איהו בכל ספירה וספירה. וצ'וֹתָא איהי שכינתא. בזמנא דבעי לרחמא על עלמא סליקת בימינא. ובזמנא דבעי למעבד דינא בעלמא, סליקא לשמאלא, וכלא לגבי יהו"ה דאיהו בכל אתר. ובגין דא (ויקרא ו ב) זאת תורת העלה. ה' עלה לה'. ודא צ'וֹתָא, דאיהי שכינתא קרבן לה'. וכד סליקת לגבה, צריך לאכללא עמה כל ספירן, דלית קדשה פחות מעשרה, דאיהי קדשה דילה ברכה דילה יחודא דילה (דף קכט ע"ב).

ובגין דא פד בעי בר נש לסלקא לצלותא לעלא, צריך לסלקא לה בכל תנועין. ואם חו"א בעי לקטרגא לצלותא צריך למעבד ליה קירטא. ורזא דמלה זרקא מקף שופר הולך סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עלאין שמעו תתאין אתפנשו, אלין מארי מתיבתא דלעלא ותתא אליהו באמאה עלך, טל רשו מקדשא בריך הוא ונחית הכא דהא קרבא סגיאיה אזדמנת לך. חנוף מטטרו"ן נחית הכא אנת וכל מארי מתיבתא דתחות ידך. דלא ליקרא דילי עבידנא אלא ליקרא דשכינתא.

פתח כמלקדמין ואמר זרקא ודאי בה צריך לסלקא צלותא לההוא אתר ידיע, כמה דהאי אבנא דקירטא דאזדריקת לאתר ידיע, הכי צריך לסלקא מחשבתיא בצלותא בהאי תגא דאיהי אבן מכללת ומעטרת דאתמר בה כל הזוקף זוקף בשם וצריך לסלקא ליה לאתר דאתנטלת ובההיא שעתא דסלקי לה לגבי בעלה אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק. אף על גב דאתמר ביה (בראשית ג טו) ואתה תשופנו עקב, והיא אבן דאיהי י' דיעקב דאתמר בה ואתה תשופנו עקב - האבן ההיא שהיא י' של יעקב, שנאמר